

Rok 1891.

Tohoto roku obdržaná „zemská“ jubilejní výstava v Praze pod protektorátem jeho Veličenstva Františka Josefa I., k tomuž záhla, jil j. k. arcivévoda Karel Ludvík, bratr jeho Veličenstva, dne 16. května.

V dějinách kulturních a hospodářských vývoje národa českého bude rok 1891. jistým významným písmem. To nepočítáme přikojtat a nesoužit, plynoucích jedné z neuvědomlosti a roztrpklosti podniku, jednak z tmevosti neuvědomlosti spojení s roztrpkoujícími zápory politickými, dodávali jsme se velkého díla, jímž novou epochu v kulturním životě svém počítati máme.

Rok 1891. k plátnosti přivedena ve, lidská myšlenka česká, Křesťovská obora ve Stromcově proměněna v město paláců a v nich uloženo ovoce duševního ducha a práce rukou českých, a nepřítel vědomosti shý, tato se tu přikojtat na hlédnutí vni, jako v jame zrcadlo vše, okrouného, pohledného vývoje tohoto království a posouditi z vlastního názoru, jaci jsme a

se dovedeme! Jest-li je vřechová uvažová se proměna, ve všeobecnost výstav na udržení a poměry národně hospodářských, tož třeba letošní výstavě české přikojtat v tomto ohledu význam Evropských velikých. Obratky, nechtěné rogne, ný přímýsl český neprorazil si do sud cestu k náležitěmu ujednání dome, a díla rukou českých zavážena jsou za hranice, aby odstantud vrátila se k nám za drahou peněz, jako výrobek cizí. A právě tento nesvar odstraniti má výstava naše, což Bohdá se jí podaří.

Vše výstava naše jest jdrovni i s jiné strany zajímavá, ano jest starou 10. leti památky první přímýslové výstavy 1791. v Praze za předsinou keranovace císaře Leopolda II. za této české konané, a jubileum tato má tím větší do sebe význam, jžto výstava ta byla první přímýslovou výstavou na evropském kontinentu.

Uvažme-li dále, co znamená pro národ český keranovace Leopolda II. po centralizaci předkůdce j. k. to povadínt, uvažme-li, že to počátky znevuzrojení národa českého, signum, že v chodu ná, nánim povinné jsme pochližniti si se zpět, co jsme od ti doby až na naše časy vykonali.

A tu nebude od místa, když popatříme
v duchu, její stálostí ročníci práce
jimi zůstali.

Když po nestátní bitvě
v Hl. národa český hluboce pokřiven,
když nečistý synové jeho vyhrdělci
na ložích ze stěrkou vinu, a si
když zůstali, ztraceni aneb do
celny vyhnáni, nastaly lidu čes.
kmu tak tvrdé doby, že začalo
se, po národu našim že na vždy
veto bude. Upadnuv v hluboký
spánek dušovní, zůstal v každém
ohledu za pokřivenými národy
jinými a když začal se býti již
slabý a osl, aby jednou ránu
koruně mu učiněn, chystali se ne,
přáteli, aby přiložen byl kámen
na hrob jeho. Císař Josef II. v do-
tré snaze aby ušetril celk. stát
sloužící národy své prostředkem
jedného jazyka, německého, a čes.
stí takto celku měly to zaplati
si svou smrtí. Němčina za-
jímala do všech škol, i těch
nejnižších, do všech úřadů, a
naš jazyk český zastlacen do
nejhlubších cháloupek venkov,
skryt. Koruně kleneš Svatob.
vlašské odevzeny do Vídně,
když jakožto prý zajiňava
starožitnost v císařské kancel.
nici uloženy a sněm český měl

se scházeti jen tehdy, když by
seho císař. úřad. vlastní potre-
bu. Kásterer Josef, Leopold II.
svolil stavem reskriptem, ze dne
17. května 1791, aby kleneš koru-
novační vráceny byly jím české,
a když po slavnostním jisk pře-
vezení na královský trůn Těší,
zahrta se koruna Svatob. slav-
ská na hlavě J. C. Leopolda II. a
choti jeho Marie Ludviky, tu o-
těl všece zavzněl český zvuk,
sedie koruny Svatob. slavské
zavítal mezi český lid, aby pro-
vo jeho příchodu korunovační
přítel.

A aby J. M. král za svého pobytu
v Praze s výrobky české pít a
užítí české blíž byl srozuměn,
jemu příchod celkem uložěn a
jehož J. M. ukazáno, které druhy
korun u manufaktur již stá-
li v ruce a ostatky, které již české
byly naproti tomu jsou ještě po-
sta, upevňování v stáru českých
průmyslových výstav v Praze, je-
ním neměla tak velkých roz-
měrů, byla to však první prů-
myslová výstava na pevnině
evropské, a kruté války fran-
couzské zastavily nešťastný
hodopodávký a průmyslový,
a tím i možnost výstav uctivila.
Byly siče poradeny později v r.
1828, 1829, 1831, a konečně 1836.

při konvenci císaře Ferdinanda
a císařovny Anny vyhlasy zem-
ské, což se ti tedy obracely u
nás všechny síly na její politické
a ono přívětiví Čechů malou
by bylo upadlo v zapomnění.

Následně meze v ohledu vý-
stavním vyplnily více než po-
devět let, mezi tím co za hraní-
cemi moderní ruch výstavní co
nejprospěšněji rozkvétl.

Právě v době, když jsme vidě-
li, že chodá se vým podříze-
ným přímým směřem se ve-
líké výstavy, když v Německu
líně každého roku nějaká vý-
stava obdivána, vyrušena
česká veřejnost z nečinnosti a
upravala toho potřebu, aby
vlasti se myšlenkou výstavy,
abychom natyčili o své síle vý-
robní jasněho obrazu.

Zaslula, porádkem zemskou jubel.
výstavu v Praze, přistupí hlavně
obchodní a živnostenské komo-
ře v Praze.

Všech všem protestům německé
strany a obzvláště obchodní
komory šlechtické a šlechtické, by-
lo jednoduše přijato, aby
ustanoven byl výbor, užší, sedmi-
členný, který jakožto výbor
přípravný za podpory stroměnků,
mých

v nepřítomnosti dole podati má zpra-
vu a účastnictví přímých výstav
kruhů na této výstavě.

Tím přišla řeč o činnost na
tento výbor přípravný, ve němž
byli zvoleni pp. Max hrabě Ze-
mly, fr. Křížek, J. J. Jan, v.
Sedláček, Jos. Věhanka (výst. Mu-
zeum) a Karel Umrath.

Toto rozhodnutí usnesení vyvo-
lalo svědění Němců proti
výstavě dne 10. prosince 1888, ná-
sledkem něčeho Křížky a
Umrath z užšího výboru vý-
stoupili. Výbor ten sevilu pak
F. B. Bendym a Dr. J. J. Jan, po di-
ji pak J. J. Sedláček a J. Věhanka.

Výbor tento po celý rok ho-
vě pracoval, aby získal pro
výstavu rozhodující živly.
výstavovatelů, obecnost
a vládu, a poslal dne 10. list.
1889. ústavní výboru návrh, aby
poráděna byla jubilejní vý-
stava, a aby sněm požádan
byl o místo ve Stroměnce a o
subvenci. Sněm v říjnu dne
23. ledna 1890. vylovil souhlas
s podnikem výstavním, ho-
stýl místo v Kralovské obci,
za kterého proslor 80000⁰⁰ m² a 62
korei) a subvence 100.000⁰⁰ f. —

Tou dobou právě konány ve Vídni porady o. t. j. oškerením českým vy-
rovnaním, punktauf, a když 26. února 1890.
ve všech evropských parlamentech
blubet, bylo přijato, exekutivní
komitét poslanců německých ur-
činit veřejně prohlášení, že chlá-
ní vyžadují od Němců jest nejen
sovětno, ale i „sovereign“.
Stať se konalo společně porada
činní vykonaného výboru a jdi,
stupně obchodní komery Litov-
ce, Chetse a minimální obchodní
komery Slavice a vykonaný výbor
dostupní, tak že nadále skládá,
li se měl z přírody, tak. Když se,
je zastupce vlády, zastupce zemské
výboru, zastupce města Těhy, a
vedl toho z S. Čechů a z S. Němců.
Vykonaný výbor otevřel pak svou
státní kancelář výstavni, jektir
za jednatele, jdi Poláka.

Tak se stala
výstava skutekem. —
Vykonaný výbor mezi plnou moc
svého, nyní generálního komi-
tétu, započal své dílo a veš-
teho práce administrativní a
podnikl vše, čeho na základě ho-
vedení výstavny třeba, pa skou,
svojím řídícím úřadem výstavny.
To jednatelů práce souborně pak

zřízeny hlavní výstavy, a vše: fi-
nanční, instalace, stavění, re-
akce, a celková i užitková,
zejména učebny, značí se již pozne-
nováním. Kromě toho pak, aby
páce výstavni po vše zemi byly
řádně vedeny, zřízeny byly u všech
př. komer a ho lastrů českých,
hraniční výstavy a v jednotě,
výstavy městech a obcích, výsto-
ry místní a okresní.

Avšak poměry po-
litické byly se v Čechách změni-
ly. Obec vyrovnaní asi příliš po-
máhá postupovala, než jak si
Němci prali, a po 6. měsících učeb-
enství vystoupili zase z komitétu,
ale to už na průběhu výstavny
nemělo žádného účinku.
Výrobni kráje Němců přes odpor
řádků po něm ani 600. na výst-
u setrvaly, vlada rovněž neocho-
la ve své přízni a na straně české
tam větší horlivost, obstarat,
naděti a snaha o zjed-
stavení se ujala, a tak dospěla
výstava šťastně k provedení v
rozsahu doleho větším, než se
přirození za součinnosti Němců
zamýšlelo.

Financování celého podniku uvede
vykonaný výbor za součinnosti

podobu, tak je i po stránce křesťanské,
li hraditi se ad, je jest to pravá
„Česka zemská výstava“.

Před námi rozložen rozkošný květiná-
 řský koberce, z něhož u prahu vyčníhá
 znak křesťanství křesťanský z květin.
 Páží kente, po jehož levé straně
 ode vchodu gréme budovu pro právo,
 telegraf a policii pak budovu umí-
 lejší výtavny, na pravé pak ode
 vchodu budovu pro správu výtav-
 ny, kancelář žurnalistů a zasedací
 sín výtavního výboru, jakož i
 obecnou budovu výtavny retro-
 spektivní, — vrouben jest po obou
 podélných stranách, přístřeškem ty-
 mi stromky vavřínovými, jimž na
 severní přiční straně hrádí ulov-
 dí Štúrčova z mědi kpaně, 45 m.
 vysoká socha krále jirního z Po-
 ditrad, vrána pro místo Podě-
 brady, za něj budova monumentál-
 ní přímývalovito paláce se mno-
 há vspíná.

Talás tento jest nejvýznamnější
budovou na vystavěti, se čtyřmi
st. vysokými věžemi, nad nimiž
směle stříbí ve výši st. se zlácanou
horizontou svatozářavěkou zao-
bená kopule, s níž jest přechodem
pohledu na výstavu i do okolí.
Velkým konstruktorem, zednářem Docent.
Věšký Lechnický, inženýrem A. Křížkem

v Pustance, váží 800.000 kílgrm. Sůle
stálo 468.000 r. — Uprostřed, poimysle,
vého paláce, nacházejí se pavillon
královský, žijícího neklásem. Dvůr.
Palác obsahuje všechny sbírky od,
celé poimysle a směřuje k bohatství,
jež se ještě snad na miliony.

„Především z přemyslovského pohledu se
všechným postelám přístupnost na
značně široké prostornosti, zejména
umístění stříbrných vodotrysk, elektrickým
světlem, vytápěním, fontaine lumineuse,
přes zřízení předstihují daleko
všechny podobné dace vidění.
Především stoji pevně na třídě.
„Hatiče Holkové“, do níž náleželo
do dleto na cizí vlasti, nýčemi,
nají ve své ruce nad výstavu,
důležitosti ústavu toho.“

Se, jak z prostomysloví před pětací
nau ješ malotný, uchracující;
čechů žimní veličou český vylavý.
Jlaký, nemožno odou vylavou ani
čechůně pokpodi; žmuntmne se jen
pro nás o nejduležitojším.
Lajistě nejvíce nás poličila la mi,
loučká, usmívající se na nás ve
stapině stromů útulad. Čechů
štalupe, vylavena přímou ale
ozeru, jak se nám zachovaly
podnes v českých sedinách, sý
nigasatla poned medovní úsed,
uost. Mlov stavby, jak ze
severovýchodních. Čich.

Na dvoře chalupy slýšime zvuky
dud, vyluzování českým duchosem,
sadaím u prahu světnice.
Všechpřítom se vnitř, objeví se sán,
světnice, výměník a t. d. Vystaven
je zde nábytek přivázaný starodáv-
ný, jakýs nádech, pak figuring
českých národních krojů. —
Starší stavba této architekt.
Věhl a provedení až za 4.000 zl. cm.
Dále slušné učinili zmlínku a
pavillon chránící výboru ná-
božnického. — Vystaveny tu výřez,
kdy jak hospodářské státi i půi,
myšleni celého státní. Některé
pavillonu výřezné chráněnice
zhlíží nedostatek, poněvadž
ani půie, ani klína prožehá
bylině chráněni nerohoví.
V tomto pavillonu měla také na,
se dle vystaveno a dce.
Opukový útrav je zajištěn kamen,
mýsl, lemné na stěně dle i cel.
fotografické obrazy: obce mluví,
vické, pole z Irakulu, obrazy státní,
ho hovější. Dobytka a dce: avou
t. av. ~~Česky~~ Turkey in 15, juncy a
klíci a 33. avou hovější a krávy
s telatkem franc. Kroupy in. st.
Zatím také lesní sázení, jež

váží při upřádání pchrou,
vystaveny byly.

Scitli vystavy.

Scitli vystavy byl velice úspěš-
ný. Ona nám povědila, čím stá-
ne jme! Čárce český se poznal!
Stá přimysl a naše domesta stá,
vily triumfy. Vystava byla
magnetem, a nikdy nebyla o Pa,
je. Zde se sjezdí jako za čka 1891.
Všechno vyzdvíh. Čechům hle,
na vzor policejním jakožim
ešit jme se s bratrskými náro,
dý jedinou slovanskou rodinou,
i moený národ francouzský zno,
va potíral své strážní sná,
mi. Až z Ameriky přišlo Čechové
a poodli. Čikoz, je i za vccá,
nem Čech žijí ane Čechem! —
Vzpomenutelný žijí ane obaj
scholo souboru české práce.
On sám je zárukou budoucího
našeho života. To vystavě nic
neliká a neodvrátí nás od
citi nácti, ani navštíva bré-
le, který přes všechny pletichy
a přehádky, přelstí sítomáre
svým příchodem.
Všech nám bylo, když současně
o Literci se přesvědčil, kdo pou-

14. členů, jímž obec přispěla na cestu
28. — Vážení otcové odbyli na
Kračnickém náměstí.
Celé slavnostní jednání vyjádřilo učitelův,
odbylých ve dnech
Společnosti vědeckých žurnalistů —
antimilitaristů a mnoho jiných.
To celou dobu výstavy bylo vidět
naše milé hosty slovaňské, vy-
pravované celí výstavní vlaky
nejen z Čech, ale i z jiných vlastí.
Z Rusův a bílých čepkách s účastní-
li se našeho národního svátku.
Krátká výstava byla dostaveničkem
všeho vzděláního světa.
Pořádný a účinný výstavní vý-
stava, tak zejména nám nejdí-
lejší a našim krajem nejvíce
obslužná výstava, chmelu,
odbyla od 20. — 31. září.
Návštěvníků zástup a chmelu výsta-
vu, jakož i slavnosti „Dobrotě“,
získal si bez odporu i lidstvo hospod-
ářské a Rakovníka Jan Tomáš.
Pochvilně nedočkavě se vyplnění
svého křídla zrušeno o „chmelu“
výstavy „Dobrotě“. Podlehnul
těžké nemoci, skončil dne 8. září 1892.
36. letům nádhernému věku svému,
věnovanému věce hospodářské.
Nejen v okolí, ale i v širším světě
želana ztráta nadaného učitel.

Veliké zásluhy sloužící přičině lák-
rakovnickému a k volání panu
Čenku Feyerfeylori.
Myšlenka, co nejhojněji obsluž-
chmelu výstavu produktem
naše obce, vyšla z výstavy. Spol-
ku divadla ochotníků z jiných.
Jelikož je důležitě myšlenka ta,
dostalo náležitě podpory od
obce slovaňské, utvořilo se vylátní
komitě, pro obslužbu chmelu
výstavy, již počalo zahy sbírat
příspěvky a uci na celí jich, aneb
jen na malé výstavy.
Opředávěcí, předání panem říd-
y Tomášem, v Mutizovicích dne 9. srpna,
na ja účelem obslužby chmelu
výstavy a vystrojení slavnosti
„Dobrotě“ na výstavě, — při veliké
účasti nejen domácké, ale i okol-
ní obce, a zejména při
blásky domáckých producentů na-
sato čísla: 20. velk. přístavěno: 23.
jichů výstavy jich, poček to
zapíše uci uci uci.
Na příměvů příd. Tomáš je uci
řídání „Dobrotě“, společně s obce,
sem leuinským, slavnost, je uci,
seu li se slavnost, se, účastní
se jí obce naše lák.
Obce zastupitelstvo na ja uci to,
místu povolilo, aby uci výstavy
mimo jich a jich, s chmel výstavou

spojení, uhradila za předání sama, ma chce. Že by a ještě objasněny prostřednictvím p. ředitele Tomáše na účet jednotlivých vystavovatelů. Skupinu umluveno mezi okresní Lounským a rakovnickým, aby, vati slavnost „Dobrá na výstavě“ v ústí dne 13. září. Bohužel předznamen „Dobrá“ zemřel říd. Tomáš, referent a suše stou těžko podnikli. Námění však slavnost, vedením několika rakovnických přátel, provedena, ač při ní v mnohém nedostatek bylo nepřítomností vůdce. „Dobrá“ účastníci se souvzdali, a a děvčata a národních oblacích, je všech chmelářských rad jak rakovnického, tak i lounského okruhu. Z Mlýnské rad byli ač 20. jíz se původu také účastnili. Děvčata zřídila si sama v domě národní krog, sousedé a hoši oblékli se na výstavišti do látní národních, výstavním výboru jarního. Páup pro členy původu byl zdarma. Jak „Dobrá“ dopadla, když jde na památku část referátu ze Václavských Listů z 20. září 1901.

„Dobrá“ na výstavě.

Těsně den výstavy našel Rakovnicku a Lounsku. Bravý lid z těchto okresů přišel věru ne v počtu několika set, ale nymeni apon v počtu 2000 osob, aby na výstavě mezi námi, pro naši jábaru a pro vzpru, jení národních myslí vykouzlil kus svého života, aby ovládl nás svým duchem svou proslulou a svých gvyků svéráz, násti. Věčka část těm mužům a ženám našeho lidu, věčko ugnání. Chmel se právě dovedl, poslednímy výgy odotvuje se jeho úponky, chmel sežky je a zdary — a tu, když piji, de k slavnosti, kdy každý kopeč poslední řij na své chmelnicí má, rozdravili domáci slavnosti, vy, ačno bylo keso: Lelo Dobrou slavnost v Kaze!.. Již před několika týdny pravobal tak řídil hospodářské školy v Rakovnicku, v posledních dnech náhle zemřel Jan Tomáš. Nedostal se uskutečnění své myšlenky, ale Rakovnicki ujali se jí energicky a ochotou i pomocí Lounských přátel, vedli ji věru k cíti. Vyhovný výbor zapřel jim dne „žehně“. Na výstavě bylo jako násto, stovky těchto pen dral se ku předu a slavnost byla všude a všude. A což nástada! Výstava žila gas jare a tuje, srace ji bilo opěť hroí leptou a zbravou a v vydušit pji bylo gas co, co vyjavnovato

hiale, pozdvíhala a se duše každý nede
uspokojení. Schmelovou smíthou za klet
boukem choditi jme věta spokojení,
veselí se plni smíthou a spijmí...
A teď k slavnosti!

Lozice, dočítané! Ryč každý i ne,
je a hudebci um... Tak již to chasa žná!
Zabala pro ni doba veselí a veselí; před
hospodáře své pojede s posledním rojem
pěkného chmelu... Pojede v pivovodu,
hoří s čapkami na stranu a po loky
každý ševěsí!

Což je to v nizzajším koutku výslavy
ruchu, života, lomoxy a křiku! Voj.
hudebky, bandáři, písaři a čadci,
vše slavi se do sloukého žiku v jednu
radu a v jeden pivovod. Chasa věsta
je v národním kroji vyšívána a na
každém roze plno ozdob, nádhery a
přeporu.

Věstovství aranzuje pro slavnost a
energické. Sedá do ní lidé různí,
v duchem proniklo zavěšování, do
křiku a ruchu uhořelo několik
zruška, veslavské hudebky a dočítané
započala. Chasa vane národním
rojem k umachání přeporu.

Převod.

Je právě 3. hod. odpolední. Slunce hálí
do oblaky, jeho paprsky šimr se vltroji;
zadním vchodem z výstavy vyjel první
slavný jezdec se slavností, na něj
skříje se nápis: „Chmelové čest“.

Byl ušitán bouřlivým pozdravem. Ten byl
převod zahořen.

Ušitán se prvotně z výstavy... Přijíždí
pěkní čtyřspříží kováři, omalim ukoro,
vaním vzejítku veze mladoucký tyndáček.
Barbier je vlnor a v rakovnícké krasušky.
Pěkný obáček! Pěkný káček slavní u počína.
Za upřeznění kováři vyjdi rojek a předm
slavní. Za umětko se smlelym zymkem
slavným před dočíták, vědecký předm věstí,
a rozkazující chmelové věstí a věstí.
Pěkní se to vyjdi, vyjdi hudebka křák v
pivovodu. Pěkní se vyjdi a křák křák a
křák a křák obáček.

Pojed! Slavní sedláci evalep na kováři.
V počíně jedou rybní, na se obáček
traj vyjdi předků. Vídě je pěkní se jím,
vlt, křákých křákách, a křákých křák.
Vlt a s rybníčkami na křákách.

Slavní jarníky!

A nyní přicházejí jednotlivé obce z Lou.
ska i Rakovnícka: Loučice, Bráček, Pro.
dec, Vináři, Vltě, Vltora Vltě,
Mlýnské, Křák, Křák, Křák, Křák,
Přemysla, Chrást, Solovický, Hrovi.
se a Bráček. Na každém roze plno křák,
rybní asacek a jarníky, křák před
nimi evalep přeporu se slavností,
křákých křákách, křákách, křákách,
chmelové křákách, křákách a křákách,
chmelové křákách a křákách, křákách,
křákách se jím veslavěk z chmelové křákách.

i naveduť k nim. Tak se ke křehkým postavám, chabě a křehkým zpodob. Chaběa vyřká... a juch, i chabě... a nevím, nevím, skorem ty skom se vyřkly spolu!

Ale teď! Uas, pochopení, ticho - a hned bouře nadšení a jásot burčejícího jízera, ru - - Přijíždějí kavaléři. Hýčkané síňky, v bílých kšiltách se širokými rukávy, v bílých ukenkách, v malová, něm nízkém jízvičku a s korunkami na hlavách... jnn, křehký a letavý. Z Loun... Ach, jako krásná! A živější a márnější nám šalečkem. Škoda, že tak rychle přelétly! Rozpomněly obrazy.

Následují zase dekorované vozy s nemce, typní česnostkami a čisti. Tyto lahodné soli, jichž slouží rohy pouzplacený. Za přelapstijm a kumpským vozem sedá, lí opřel nedalek na kromi. A za ním gas nové vesnice: Pavlikov, Tuskovice, Křámp, Lomčický, Domašice, Křelický, Křelický, Páncr, Otolický, Chlumec, Rámp, Růžov, Těbov, Lince, Po, chvalov, Kozgický, Smolnice a ko. neome čtyři vozy z Rakovníka na jénom měl dudáky, vý z hudební a posádky triumfální výz Cambrinův. Taven je avěma pěty křehkých volů.

Na voze umístěna je pěkná allegorická skupina, významnější stáke čimelářství a pivovárnickví. Přední postavili korunu ze stmele a jeimene.

U vysokeho sudu o joky stmele opřou stojí český čimelář se svou rodinou. Dva dítky, rozlomilých, omaklých.

A na ude ve stinu stmele v píšťkách, výmčarových epkách rozfajen kovi se slouží, vusaty Cambrin... ty ríštní, kať milujete pivu a v dlouhé mudi světe jízola, jnn vyjasňujete se ková, spážly sem a koldujte! - - Čť ujasnete, co je poddanyjch tohoto křele! Pouďte li koly ale křiku, pydra, ru a jásotu... Jyde na kromi pivovod ukončují.

Člověk hodiny před čtrnáctou vstnul se slou, ty, impozantní pivovod před hlavní branou vyjelavý. Turmický byly hned uzavřeny a pivovod na to vyjdi... jaká slava, jaký rucht! Samý jprv a výskot, hudeb, smek, jásot, popřavý. Chromným žalírem bídu smítuji kardináli k administraci budov. Pěle Josef Holý, stálkár j. Šonomač. Pád Křivník z Pavlikova, ztratil se někde v nekonečné řadě v gá.

Oddíl za oddílem je významně vilan, věla za otou, vesmice za vesmice a nadšení stále stoupá. Jíž je v lidu ohně a teplo jeho cítit vance. Zda se, jakoby vyní i ty písně z vozy, zrestí divočob, jnetý veselý, razněj... již jprvají i silly. Pevaně...

Před hlavní branou a po celém širém prostoru k průmyslovému paláci je slávenice přímo nebezpečná. Pomysleme, že v té době již návštěvní křetule označovala křecob, je křehý

na vystavě bylo vyjímání Coccophidii. Žel
na vypracování prostranství stálo se asi
30.000 ... a všechny ty věci lidé jsou nad,
šiny, všechny uneseny, všechny jazyky, žíraví
a másovitě klobouky a šátky. To ani lidé!
... To slupka vlny pořád a jazyky vyje-
se stále a pořád v to vřeteno vřetění
a nadšení, zpěv a výšok, brálcovský
propěruje přetvářkou moravské písně,
česácký slunelářský a v to protavili uch,
ti gas utný zrak rovně nardní.
Do davu počaly česácký hazy slunelovi
kyšinky. Hazy šlo je mlti, hazy jechci
byli je ožlobin, a hazy prosvětli
se hzy. Tak přivedl v jani naldci
ubírá se ku nřadu — před retrospektiv-
ní buccoy, k pavillonu kurvů, p. t.
ad občutvářarův ku Hlasové redau,
ranu a k okradě hospodářské do
sot nesmice. Cambrinus po celi cestě
přijímá hold a pozdravy, vřelost ovšem
u občutvářarův.
Těd ušel se přivedl do vesničky.
Je u svého síti! a gas je vřade jako
nabito ... Na tribunalet, na cestách
i v samé vesnici.

Na statku.

Přinec vesnice, škoda je uveřme sji
jměno, ani ve kterém okrese se nalé-
já: na Rakovníčku či na Lounsku...
Škatecky samosčijni, doškovými strážkami
jabrácký, u mlti a ovšem nescháje su ani
hospoda. Před touto stoji pětě ofato,
revana máj, kterou sam v květnu si
mili na počest veskl, kterjci vlničky
fráje.

Starost, vldi tatři však pouz pantátoři,
Alcišovi Škerloví sekorela z Demautu na
Lounsku, který v křižkáš a s branici fu,
riantky na klaví naraženou s páni mámon
jeho rakovníckého purkmistra pana Zábena
vřetava vren chav.

Musíme trochu počkat. Rakovníčtí a
Lounští chtějí vyjádřit požadavky vyřizují
výbor, který spolu s občanským výborem
zabavím, před státek Škerloví seřadil
se v plném počtu a plni parádě. Hlavníka
deputáta rakovníckého lovárníka pana
Cernáka, Pavla, vato se kroměčtškon svých
braguní. Vřij vřelý uhol vřetla si tímto
řikáním: Řezáční páni:

„Pán požarav bndž z nářích kragi,
kde chmel se vadi liem ku polci.
Vám vřelý požarav z kragi dntnych
sem nřem k pale vřetěadu.“

— Jaz nřetiv vřetě jete řadu
zaz vřetnyh k tratu přitě trah
a k přitě jaz přitě draly,
ty porděni vřel i radu.

— Pók nřetiv ať douda jrdny
by v vřetě lřetě nřetě nřetě
přinec pohlad jme vřetě,
jim jrdit kento sbray vřetny.

— Kto v kragi nřetě vřetě bylo
sem přinec jme. Nřetě vřetě
nřetě, vřetě vřetě pami,
jen vřetě se vřetě jrditě!
Vřetě, vřetě vřetě! Vřetě se ...
Pan jrd j. Pěldk, křetě vřetě, p o vřetě
rakovníckým a lounským i křetě porděni.

Na to promluvil obecní starosta, ch. vedl
pan C. Jeyersfel, zmíniv se při tom hodný,
má slovy o obecní chudobě a o vý-
m. dočasně: „Po té chudě boudě, že dle?
Má říci pana možná Jeyersfel, vedl
čestně a přecou mje přitomně časy
všechně vyřky, křičky a chudom a
křivkami. Vše toho uveden byl tak na
tribunu říšský a zemský poslanec Dr. Kar.
Trejan, jenž dostalo se švito vace
a nadšeného uvítání.

Nastala vlastně slavnost „dočasně“
Čestný a chudě předstoupili před pan.
kátu a panimánu, chmel a kyčle stržen
rozřezán a slavně ochráně, jeden z chas-
níků pak stržky by podal panimánu,
která podírková. Čistěm ja veselé
výskolu chasí a za zvuku hudby. ...
Při tom malá asace, jako Skotica,
jsemu slavnost vložila hospodář.

„Hodná naše panimánu a milý hospodář!
jž jme svoji práci ukončili — vyrali
chmel domů uložiti, — však je naší práce
završeno — mysl Vaše při tom vesle — Při-
tom našem rozjímání — podávám Vám
věno zelený, — z chmelo a křičí, — jž vše
redce viti. — Aby Vám dal pan Bůh
zaravi — a hoji pojebnání. — to jme ve-
jzavi ukončili, — bychom ve zaravi už-
li — a va mycha ja rok — abychom
se všeci u zaravi shledali.“

Santéto přijal chasí vřelí a rájně.
Přistoupil k šase poklopil ji na ram-
na a pravil jí: „Děkuji Vám za vaše
přání a děle nám pan Bůh zaravi“

za rok zas budete mi na pomocni v svých
hospodářských potřebách. A nyní vyprá-
na své a mě rodiny zaravi shledati piva!“
Při tom rozhodil rozřezaný chmel, který
chasa přinesla, mezi ni zpět.

„Juch! — to se to vyšlo, vesle a jara!
jakž by se chasa dala pobízet. Co ji bylo
a kde skála, na bituni v ve dlouhé řadě
pod ní, všichni si zarajili. A bylo jí ho-
200 dívek z Rakovníka, 80 z Lounska, ...
130 chasníků z Rakovníka a 120 z Lounska.

Chmelnice se vydařily, úroda je pěkná,
dočasně pěkně skončila, což by se ni-
pilo? Při slatkem je celá řada loud-
ků výšechně ležko pravho vater,
nickeho, Pílo chudě chasí! A mysl
a zpívá a výská. ... Na počest pan.
kátu, panimánu, celí se jich rodiny,
která sloji u hospodáře, a na počest
všech, kdož jsou slavnosti přítomni.
Celá se piva a rakovnícký je slavný,
při, kdo kdo může. Jž jž se to ja,
čarmo! Píla trážka společnost me,
dila se na zemiku a vyfakuje si ti,
vo v porbě po provaze. ... Vidíte, jak
dovraťti byli lidé na venkově veseli!
Ten pronikavý výskot ani neustává.
— jsmi to veseli, nemůžeme byli by hudby,
bytanec. Jsem každý i žumari. — Lž kolo,
kde kdo, do kola! Nejdrív lounsko
dívčata křivkami. ...

Rakovnícký jsou pěkná děvčata,
s korunkami, křičí a křičí, křičí tan-
ly parauni obecní moravské tance.
Tak pětní s hudbou v saku dva a dva.

halebný ve stíchu a potom jas v kole věšky
a jas hrající vlně. A ten zpívá jak přirodi-
vě, jak se jim avý! V tichle vlněch prostých je
tolik polce a tolik křesky....
chvilíme slachy, nesmíme skřelce posho-
lou.

Ze vlněch bítuný poryný lonce mívá
dr. Skintast, mívá pýšal hr. Thun schet-
a pýšal il. Globus. Jeou tu v průvodu
hr. Ledvitz a s ním byl také uveden dr. Bravclav
Trojan. Krotomický se jim rozechotil tibi.
Krotomický ablyz s ním rozechotil hořky pýšal.
i. - So pýšal, mívách polale jini tibi
vstoupil pira a tibi tibi přiležící se di.
vstoupil nepoměněly hořky obarovali tibi
camlorýni hořky.
Krotomický jeou vobyly, na tribuně
přichvátala stíchu z Rakomnick, se
svými pýšal. Provedou nám stá-
dání lonce. Gj, jak to podlahe
dání pod svizným noka se.
nóvnick! To jeou práce lonce...
stáradány, Houběnká, Schvicko, Tro-
jok, Tetko, hančický, Váčekový a jas
stáradány... Kac jeou by čary, kdy
je u nás ještě láněvali? A jak jeou
roztomili. V tich je přece chet, nála-
da, cik. Křivý je chlapci, zpívají ló-
čata, křivý se to potlouká.
Mimik Skintast je také pýšal. Ale
nemáme, nemáme, rakomnick v louněti
zopomněti snad, je je to ministr financ.
Křivkoni si na velice dání a oni
tolik vstali! — — — — —

Konec lonce, pojďme do hospody, na
její komíně stane. Postaveno 1791.

Opraveno 1891. el. 13 - —

Chytil se k večeru, budeme zpívat a
vstávat pod stíchu a na zápraží.
Tak je všeobecně nadání. dočasně
shoněna, rotem jen je obřady.
V hospodě žilo a bouřilo se dít, gj
do luncy... Vstříhly veselí jni ještě
do lóva, vášnivě, splnou stou
svě rovnícké přirozenosti, vřel a
slouze.

So celou dobu, co slavnost trvala,
rozadrala do vřelá mezi stěnsko
stáradány tibi, gj daly se od
v. 1836. a jehož autorem je prof. Vinter.
Rozpoutání veselí s ukončením slav-
nosti ovšem nelze pollačiti. Z hospo-
dárské shady přenšlo se rychle do
celé vstavy a bouřilo se potom až
do ukončení vstavy ve vřel se,
slavností a ovšem i ochutnání,
nách. - Vstava vstala plnými tibi,
ceni, nepoutána, volna.
Stěhce pak z Lounoka i Rakomnick
končili, dočasně v. Skintast tibi.
Poznam se lánem a zpívem.
Líbilo se nám vřel na vstave a
byli jsme spokojeni. Dnes jsme jako
ovčeni... Rakomnickým, tibi s
hospodárnou ochotou ukončení,
li mystikou zaměřilo tibi tibi Tomie,
tibi tibi nás plný vřel a signální
vřel obecně. Podobně Lounokým

hdu svou rukou zhotovili, ačkoli nedo-
li a všem, kdož při této slavnosti spolu,
přítomni. Vede významného výstavního v první
řadě malířem Olivem a Štefferem.

Na výstavní slavnosti byly se po ned.

Jelikož chmelní výstava oleována Grive,
nýtli původně ustanovena byla asi-
př. dne 15. září, musil se již 15. září, polní
chmel zhotoviti a hned zhotoviti
pochit zhotoviti a dáleho dne odvozen byli
ne kroupkou slavnosti. Steselo se však,
co bylo přihlášené. Výstaveno 19. září
a 18. září.

Věstník se socho-ou slavnosti vše-
slavnosti. Je. Truk a Bisk. Štefr, kteří
v i o úpravu na výstavní se
zajímali chmelu postavali.

Výstava trvala od 15. do 18. září.

Pracovní chmelní výstavní se týká zjednotit.

Věstník se však vyplývalo, že uve-
noveni k tomu výstavní roany
majitelé, nevěnovali nalézání po-
zornost našemu produktu výsta-
venému a je chmelní výstava byla
mnozí dočasnými výstavními, ač
slavnosti nejdílejší, jaksi odstr-
venou, pohlednou.

Čeny

na výstavní chmel mützovický
obdrželi:

- 2a) Diplom správně ražení zlaté medaile:
Mützovice, obec.

3b) Stříbrnou medaili žemčičky řady:
františek Trup, rolník č. 4.

3c) Stříbrnou medaili výstavní:

Vendelin Blaha, č. 52, Adolf Hančák č. 2.

Karel Lavička, č. 42, Adolf Lehman č. 43.

Václav Seamora, č. 25, Josef Truk, č. 55.

4a) Kronzová medaile slavnosti.

františek Trup, č. 4.

4b) Kronzová medaile žemčičky řady:

Leník Bartipán, č. 9, Antonín Česka, č. 57.

frant. Týpax, č. 23, Adolf Hejna, č. 6.

frant. Trub, č. 37, františek Kubín, č. 13.

Josef Kubín, č. 40, Josef Čelko, č. 33.

Josef Čouk, č. 6, Anton. Ulrick, č. 23.

frant. Ulrick, č. 39.

4c) Kronzová medaile výstavní:

Antonín Blaha, č. 50, frant. Kolač, č. 11.

františek Čouk, č. 46, Josef Štefr, č. 13.

Adolf Truk, č. 55.

5. Čestné uznání:

frant. Baur, č. 7, frant. Bozika, č. 53.

frant. Beránek, č. 54, Josef Blaha, č. 64.

frant. Breber, č. 44, frant. Černý, č. 8.

Gerhard Česka, Josef Česka, č. 16.

Václav Česka, č. 27, Anton. Říčan, č. 37.

Josef Jaro, č. 59, Lvaňk Čeladík, č. 89.

frant. Janoušek, č. 1, Adolf Koučner,

frant. Kautner, č. 6, frant. Kubla, č. 24.

Josef Kubla III, Josef Kuna, č. 47, Václav

Marš, č. 62, Karel Sladkovský, č. 69, Václav

Reis, č. 57, Josef Štefr, frant. Štefr,

Václav Týp, č. 23.

„So Docení“ jakož před ní ještě mluvil, to se o nepořádku slavnosti, „šerolnické“, k níž však nedošlo. Konečně přiblížil se anové návštěvy J. V. nejmilostivějšího panovníka frankijského Josefa I.

Na velkého posvitu uvítán císař šel na štátním nádraží. Slavnostně ozdobenou Prahou a spalinem všech spol. ku pražských projev císař a král náš, sáhnou by v maršálkou uniformu, na Hradčany dne 26. září.

Následujícího dne dopoledne navštívil vjetavu, která ku počtu krále byla výjimečná vzhledem k všim možným. Byl slavnostně uvítán, zapsal se v ústředním paláci do knihy panovníka „franz Josef“.

Šel to podniknout vjetavu proslavku. Byl vřede jak náleží spokojen a šel, to krájoval svůj obdiv.

Před pak přelomen byl slavnostním představením, jenmu ku počtu v. štátní, nám divadle „nepořádkování“.

Vělice licholivé vyslovil se J. V. císař a král náš o výkonech na první i v orchestru a před koncem „pa tří,“ ku unaven, vřede.

Dne 28. přijímal nejmilostivější panovník na hrade pražském audience.

Dne 29. září pořádány večer lampionové průvody Prahou i předměstími ku

počtu krále. Dne 30. září konal J. V. návštěvy hlavnějších šedov v Praze i předměstích, v nichž se šel došla, to šelí natyžitěho uvítání.

Dne 2. října, krátce před odjezdem panovníkovým do německého Liberce, vyhozen přímou u Píngoda, ku železnému mostu na trati, po níž J. V. císař byl šel. - Z jakých příčin, těžko říci.

V Liberci vyspulovali při návštěvě císaře, čimci proti Čechům tak bezohledně, dopouštějce nejproš, žích surovosti na nich, jen aby jim zamezili vždání počtu své, mu králi.

Prvníky barbarského šeho jedná, ni německého vdehravaj se před soud, ovšem v neprospekch - Čechů. V Liberci gřel se císař ani tři dny na lož, pak odjel, pozdravován by vřede, kde vlak slavit, do vředeného svého místa Vídně.

Šatím blížila se vjetava ku svému zakončení. Širodání bylo ustano, vno uzavření na den 2. října, ve skutečnosti však byla zakon, čna dne 20. října, o páte hod. odpoleční, šlový nejvyššího zemsk.

maršálka: Prohlášení ženstva pubil.
vještaví brát. pěstěho za ukončení.
Z průmyslového paláce zagníva.
narození hymna: Kde domov můj je,
provozema narození lidem, slavicím
velikolepé žněti a zlat. Mlýns. M. Stedsk.
J. Spolem s bohem vještaví! Je konec
tvoje tváře. Ozvušci své oniměto kouzlo
sú sed seker a molyta žněti a
zoroú. Kouzlo vzpomínk však ne,
voda ukáa!...

Leba a leba bndon a lebe vypravovat
i v těch nejzastřeštěnějších chalách
naše vlasti, z té velikosti ocpati
bndon silu a vypružení a každá
upomínka na lebe bndon jim po-
tlačou k nové práci, k novému
čínání.

Jitmi jsme olivali vyhlavn, obři
 je zavraždíme, velcí jsme do ní strčí-
 me, slavní a boží z ní vychá-
 jíme a byt-li kdo slab a boživ-
 ane a plněm, nezvrátím se.
 všem národním, s vyjaton
 hlavou a s jiskřícím grakem,
 plným naději a ohně pro
 budoucnost i vstíc. Jdou tak
 jednatelci a jde tak celý národ.

Dlaštěva vystavoy: Ze vykazů vykonaného
výstupu navrhlo výstavci za 185 dní
2.434.921 osob ploticích. Trmická navrhla
65.709 osob denní, mimo látky sedmých. Největší
navrhla připravenosti miliónů k^{okras}_{okras} pro uborování vzhledu!

Zmínku učiniti sluší i o južné agi,
taci německo-jiřovského časopisu ob-
směřující na poskrojení naší výstav.
Leč vzhled věm nestyda svým a druhým
poměrům. Kde Němců, kteří nejen
tiskem, ale i slovy přehnaných agen-
tů svých, hledí pokáliti svým
„řádkářským“ lesk naší národní
chlouby; na vzhled věm těm ná-
rodním našim štědrcům; vystava
honosila se úpekem svou noví-
namým. —

Já sám, plánující židovské, ježžjohu,
žel se jde mnozí jako houby po dešti,
na škodu všeho občanstva a mým
jde už pět židovských rovin, v jejichž
domácnostech se jinak nemluví jen
německy o tak ryze české věci, nej-
méněji exemplář povedeného Kida-
Nemce, Drze mráždějícího naši národ,
nost, se sem ani před rokem při-
ženil, služba se zmíniti a více o tom,
jak se pozmínali chmelní výtlavé,
dělající si z vystavovatelů Dobry-
den, že při, nyní budou dostateč-
ně sta sa phat ať k hlylo chmel.
Nebylo, by snad od místa křipt,
menout, že lidu Kida-čimce do
Mutejovic přiváňorovali, dovoliti
si dlati úsměšky i se žbirek
na Národní divadlo před příjmi
uvědomnělymi!!! lechy!

Z činnosti obce zaslupiklavu resp. obce
přednostemstva nejčilejší je jest asi toto
Věnovalo bylo staráno se a potřebné kroky
činěny, aby zřízen byl u nás lékařský
obvod, a pak poštovní úřad. Obě mize
s jistotou očekávat.
Sukčiro, činní značně pokračovalo. Vyžádáno
až 10.000 stromků. Počet se jistě zvýší.
Na hřbitov dán kříž, který se dříve
nacházel na hlavním oltáři v chrámu
Sv. J. Václava. V tomto roce dány byly
nové oltáře a vše potřebné do chrámu
přeměnovaného i pojedalo obecní před,
stavenstvo patronální úřad o kříž ze
starého hlavn. oltáře křesťlo zjednot
byla vyplacena a kříž ten zavazán do
prostráda hřbitova.

Úroda tohoto roku byla prostráda.

Časy obilí bylo: Řeň za 100 klg. = 10-12 sh.

Pšenice " " = 10-12 sh.

Jčmen " " = 8-9 sh.

Oves " " = 6-6 50 sh.

Časy chmele za 50 klg. = 50-70 sh.

1897

Pineville born to redemptorist at age 28 years
at before 1897 was in S.F. at about the redemptorist
x I have heard Larick's volent x p. 60, Pontiac
James volent x p. 2, Joseph Male' volent x p. 23^a
Pontiac House volent x p. 31

II. *Solms volms*: *Solms* *Solms* volms i. p. 16.
Solms *Solms* volms i. p. 25, *Solms* *Solms*
Solms *Solms* i. p. 44, *Solms* *Solms* i. p. 44.

[illegible]

Ha obecního pokladnice šel welen František
Lachner, policejním komisařem Karel Lachner
Pražským, jehož dle nejmu Lachner. 2. 1871

U květnu 1874 vyvěstělo se smlouva se státním úřadem
v Čechách 1874 povolení se stavěti silnice z Votavky
v obci, ze státního příměstského výboru v Polovnicku.
Příměstský výbor měl se tuto silnici neuvolně
ne křesťanům silnice 1875 křesťanům a stavěti se
všim nutně náležitě mluvit.

Wm. Allen
The above is done by my wife & so I answer it. 1897
see 8000 at the 9th lot & also some more by the
postmen twice a week. A letter to the
to Mr. Thomas also.

[illegible]

1) Lichy podla d. n. Dale porovnati s porostom na
rod strom a kolom vyznaci sa. O horaci, poudla
sa tam je i spid lety vysoce na som som
porostom x kras?

uvodní část
v prvním části se objeví vlna z obce
a třetí část, se kterou v dané době
při bydlení "pauze", která v tomto případě
ještě kolajím dává do prvních částí
vytvořit bytů přes 1300m², v této se se
tuhle část se třetí v dané době třetí
část se tvoří v dané době třetí
část se tvoří v dané době třetí
část se tvoří v dané době třetí
část se tvoří v dané době třetí

Phoenicium aurum & Beech & Red Pine from various
1894-1898 & all other specimens & from all other
all the best of the present & future.

Sije 1898. upisani su u školu u novopostrovanu
 selu na biskupstvu.
 U kvetnu p. a. o. su se pojavili u školu u postrovanu

nos, digne & filius, By no less noble
 subjects.
 les. To the noble presence we have presented
 at your presence we had our own, & so

V. Lening 1898 doctorem et sine R. de Phat
et exarum Naxidom doctorem et sine R. de Phat

[illegible]

přechdi i kamoko se Lonsky od roku 1880. a
 se zde najde i jin. předm. se uchovat v archivu
 v Lovosicích postraně u lince po Moli. Strani?

2822.

naš ledánek zhruba Kupována tamními obyvanci, a slouží
velmi mnoho chmelu a. Eichdel, klíči si chmel sami. pro
obech Kupovali.
V roce 1901 byl několik chmelářů s domy z Barot chmel
kupovali a platili, je 50 kl. za 50-60 zl.

Jindřich v. 1901 byl velmi krásný, všimni se krásné zeleni a
obsluhovala byla pole jimi ozeta, zelená z toho zelena
jedla luhem plněm vřesťu. Mnohá brambora byla velmi
bohatá, tedli i řepa a burgum. Občas listopadu byl celý
suchý a žilý bez mrazu.

V listopadu t. r. přišlo s potlačováním zeleni do Krutín
a vydražena práce pozemní (planování) dle úmluvy do Krutína,
kde se dříve přestalo až do Krutína k Ladě obem (sklenu) 12.
Kolem 290. Kteráto planovní práce byla provedena byla
Tohoto roku vznikla též při poště vají telegrafní stanice
s připojením na drát telegrafní stanicí bustřadské
dráhy u veselého. Na zřízení: toto dala obec elbuzpově
400 korun. Telegrafní stanice tato provedena byla vcelk. jenom
na chmelu území pro změnu sepen, zdiv, zjevn a listopadu.
Vědomu t. r. zřízením v elbuzpově, el. spojitelní a
záložnický spolek vše vřem. Pěšpisenova a hned zprávní
velmi blahodárně přisobil.

Geny obci v. 1901 byly: Osávně 100 kl. z. 850-900

Fito	"	"	70-80
žeměn	"	"	7-8-
obci	"	"	7-9-

elbi státní.

Rok 1902!

Leden tohoto roku byl velmi mrazivý, silně. pracovali na
polích celý měsíc, časem bez rábiti. Chmelnice kupaly se
voda zimní a v časem mrazí. Toho v 1901 v listopadu a prosinci
a v. 1902, upřel v lednu zimou. Zimní bylo velmi málo,
takže málo oseti, tak že se s obrovití. Kleslo v tří, zdale
nepřijdou oseti. Práce na poli byla na lednem suchu a mrazu
velmi potbořena, tak že i na chmelnicích. Na konci února
a na počátku března kupaly se a zezalo na chmelnicích,
pomalu sice, ale bez přehřívání. V první třetinu měsíce
března počato s jarní setbou, která byla velmi rychle
ku předu a práce na poli byla neobyčejně lehká.

Čelo jaro s koro ne přišlo.

V únoru února v. 1902 se klámen na silnici do Krutína a
v březnu se již kládli stěti. Mraz byl agorován, přibývalo
za března, tožto polovi stěti, uklidňovat, potlouct a stěti,
rozhrnovat polce a vyčistit stěti, a upravit stěti.

Čelo na silnici obnáší 600 m. a stěti celkem 11.
pozemky zabavuje. Na polce se 100 m. k. 1 a zabavuje pozemky
6920 m. čim. po rok. 246 kl. met. 11. 692.

Věšáci dleba počato se stávkou nového kamenného
a klenného mostu přes rokle u V. Šedovay.
Základní kamenné položeno dne 2. dubna, jenom přitáhn.
byly: Starosta Josef elbi, t. radní. Fr. Trautl a t. radní.

Jan 1902

Tis položeni základního kamene provedl s starostou náležajícím.
Základní ten to nový most, rokle, at. Louxi. Ku
okrasě obce a ku tvoření potěšit občanstva, a at. jako
stěti mostu a provaz. Dříve dle stěti obce, tak, tedli
něj lidem stěti občanstva a spojily ku pěti provazně
a ku rozhrnutí obce. Nějak přitáhnými volání at. stěti.
Doma to elbi přiveden by tedli nový stěti. Bohumil
v. 1902 stěti, at. na památku stěti se položeni
základního mostu.

Čelo stěti nového s potěšit občanstva na stěti 24 kl. a plácný
v. 1902, klenný 31 kl. Nový vozny z. Pěšpisenova kamenný.
Kdo v. 1902 Vachla takto i klenný, do v. 1902 a sloužky.
V. 1902 Vachla takto i klenný, do v. 1902 a sloužky.
V. 1902 Vachla takto i klenný, do v. 1902 a sloužky.
V. 1902 Vachla takto i klenný, do v. 1902 a sloužky.
V. 1902 Vachla takto i klenný, do v. 1902 a sloužky.

Rok 1903.

Roku 1903. pocthem dubna konány volby
návrhu obecního výboru a představenstva. Účast
při volbách byla větší toliko ve 3. sboru, kde dostavilo se
61 voličů, stali proto sobě mladenci a dělníci,
t. j. demokrati. Stará malodělníci zůstala, jsou
představována náležitými činnostmi.

Volení do výboru ve III. sboru: František Jirásek č. 44.

Frant. Koldě č. 1.

Josef Kavanec č. 1.

Josef Konec č. 1.

za náhradníky: Jan Blahoslav č. 147, a Janek Rozek č. 148.

ve II. sboru: Josef Kubiš č. 1.

Josef. Augustin č. 1.

Frant. Kubiš č. 34.

Frant. Kavanec č. 67.

náhradníky: Bohumil Hec č. 152, Frant. Verner č. 28.

K volbě dostavilo se 7 voličů.

ve I. sboru: Jos. Měle č. 32.

Frant. Kavanec č. 30.

Frant. Frantík č. 2.

Karel Šenkýř č. 43.

za náhradníky: Adolf Hledík č. 6, a Jos. Kubiš č. 40.

K volbě dostavilo se 8 voličů.

Dne dubna konány volby představenstva a zvolení:
starosty: Karel Šenkýř, I. radní Jos. Měle, II. radní Fr. Kubiš,
III. radní Jos. Kubiš.

Obecním ústředím zvolen Jos. Hec a ústředním
charakter Frant. Jirásek; policejním komisárem Jos. Kubiš,
dále na přímou a zakłady svěřen dot. Jirákovi.

Roku 1903. zvolen byl obecním starostou Jos. Cílek.

Roku 1903. byla zima mírná a jemná bez mrazů, proto malé
kmenní pláhy. Na jaro márně došlo, přišlo přímraží na vrstvě rostlin.
Od června však již nastalo počasí suché. Shlízen přímraží, který byl
byla hojná, též obilná hojná, zůstala na pov. Starý byl malý, což
bramborů hojnost. Takováto zima byla tak malá, všecky chmelce, jako se
od r. 1876. nepamatuje. Objevilo se hned pocthem jara na chmelce
tolik mraží, že chmelce se vzešly na mnohých chmelnicích úplně zmarly,
a proto už se pěstování jejich došlo. Nejvíce zničeny chmelnice v okolí,
několik i tam, kde přímražími některá zůstala zdravá, jenž by se
pracovní později daly vyvážet. Nejvíce zničeny chmelnice u Zbáru.
Celková shlízen chmelce činila 237 balibů, cena byla od 180-195 zł.

Tato zima byla přímraží velmi suchá.

Když na jihu dle, zejména na Pátek a Pátek křepitě
vokován shlízen přímraží, zahájena porokování křepitě mrazem
pomocná akce, k níž i chmelnické kraje přikládány.

Na základě toho podobylna politického člena Rakovnického
slátní pubvence v oboru 270 tis. Kč.

C. K. ob. šestému povolal do komise, která měla obnoven
pro jednotlivé obce zvažování, zástupce z ob. výboru
a ob. hosp. spolek. Ve schůzi sešlo zástupců zvažování pubvence
na jednotlivé obce dle toho, jak byly přikládány k dopravní dani
na základě prokázání suchem učiněny. Dle toho obce, kdejší přikládány
byly pouze chmelnice, dostalo se ob. mraží pomoci velmi malá
pubvence v ob. 4150 Kč. Obce jiné, které měly vesky
prozemky jako suchem prokázány přikládány k dopravní dani, dostaly
mnohem více, zejména Křečovice 24 tis. Kč, Nemčiny 14.000 Kč, Křepitě.

Pubvence ob. kdejší přikládány z důvodu obecním výborem
jednotlivcem dle daně prozemky a pro pubvence III. stupně prokemky,
a jednotlivcem dle prokemky a pomoci zvažování.

Pubvence nebyla poskytnuta jediné Boh. Hecovi č. 152, který
shlízen roku na svých chmelnicích u Zbáru, starostou shlízen
měl. Rozhodnutí opřelo se mnoho nepokojenosti, jak to
více v lidské přirozenosti jest. Občanstvo kdejší, nepokojenosti
bylo

jiz tím, ze tak malá částka ze slatni pubence vlei zdejší poskytnuta — neplatné obnovení se a Rakovníka dostali větší obnosy — i jednotlivci v obci chtěli vtipně posílání a členům obce výboru muselo bylo ještě dlouho válečných výřet; jisto však, že i při každém jiném způsobu rozdělování nebylo by shodnější.

Na jaře tohoto roku vyhlášení v shodě s obecním shromážděním na větší školu a. Původně pro publikum kmenem. Obnos platil pro dva dlehláskové a vše došlo podlévat. Celkový náklad byl obnos 2100 Kč, v tom rakovníci jsou v výše s otáčením a vyhlášením, stek u č. 47. a 53, jež vše sama byla.

Dne 15. května t. r. popočítali se starší dráhy Rakovníka — a došlo k tomu dráhy započítali, kde roku přístěti, kdy by se dalo.

V září t. r. jmenoval náhle zdejší učitel Miro Tbl, který v obci zdejší 15 let působil, též znám byl jako svědomitý učitel a výborný hudebník.

Příděly obecní obnášely v tomto roce 80%.

Číslo domovní v tomto roce přibýlo 161.

Škola pokračování průmyslová. Ložského roku

národního školního byl v roce školním 1. října 1903 proměn na národní školní a pokračování průmyslové školní hlavní náležitosti. Škola, jmenovitě pak správcem školy t. r. správu hospodářskou vedl nově zvolený školní výbor, j. pomoci školní zajištění jistě samostatné korporace i platy.

Rok 1904.

Rok tento byl na sklizení slatni i více průměrný.

Staré chmelnice byl průměrný také až do konce července.

V srpnu nastala velká horka náštětem jich vypr na mnohých lýčových chmelnicích docela jíně spadl, takže některé chmelnice spousty dráti kam vše chmelnicí sklizení daly. Vítrů potvrdila i při česání chmel a se objevil se vrtací písků, pískování chmelu. Mnohé chmelnice jmenovitě zase pískové byly ve 3 nebo v několika více dnech úplně zničeny. Náštětem toho mnozí měli zase špatný rok. Lna chmelu byla předtím sávnou až 185 sl. pro po. Všechno kleslo již na 105 sl. Sklizeno v obci celkem 375 balíků.

Nákladem obecním spáven byl ve školní budově byt národního učitele. Koncem školního přidechoval se nové jmenovaný učitel j. r. Dr. Štěpáněk dříve říd. učitel v Krušovicích.

Obecní příděly obnášely 100%; rovněž i j. r. škola zavedení rovnováhy ročních účtů, které z dřívějších let velkých schodků obstarávaly. Šeš domů na doře a patnáct pro chudé příděly a spáven číslo domovní v tomto roce přibýlo 162.

Dráha Rakovník - Louny.

Již před mnoha lety, zejména v době, kdy okusním starostou byl est. rodák Václav Fajstl, pomysleli spojit železnici Rakovník a Louny. Více projektů této dráhy sdělilo, vždy však se zamýšlené stavby této železnice sešlo.

Teprve, když přetvářeny byly dopravní trati Ražsko-Diechovské a Blatensko-Diechovské, nucena vláda pomyslet na prodloužení stávající dráhy Rakovnícko-Troševské z Rakovníka do též Učelena vládní koncese ke stavbě této dráhy Josefa Čermáka, měšťanosti v Rakovníku; Vincence Fajstla, měšťanosti v Lounech; a dle. Val. Štěpána v Lounech.

Tito směřovali sdělení projektu inž. Ludu. Hamrůvi a inž. Josefu Hrdlovi v Praze a Písku.

Projekt jejich sdělili tak, že navrhli vedoucí trati od Rakovníka až ke Koumrovu jak nyní stárá, odtud pak t. zv. Louňanskou k Domoušvicím. Zastupcové obcí Kdejší, t. j. byl starosta Václav a po něm František, ve vzájemném se zastupci obce Velkého sdělili se na majitele kamenných železnic v obcích těchto dr. Jos. Bubenčíka, dřívějšího ministra obchodu a maj. panství Louče a Podbořanské žádosti, aby k tomu přisvědčil by směr trati od Koumrova skrze "trata" k Velkému vedoucí byl a aby na místě vhodném nádraží zřízeno bylo pro tyto obce. Těto majitel velkoželezniční J. J. Běnský ze Svatojanské přisvědčil pro směr trati tohoto projektu.

Zastupcové prusko-rakouských obcí na schůzi zainteresované v Rakovníku žádali o zřízení projektu s tímto směrem a obecní národní vláda dodatečně schválila zainteresovaní této dráhy v Koumrově a Domoušvicích. Předložen zde již projekt jakýmsi zastupcové žádali. Zastupce vlády přisvědčil vládní

výnosem, že vláda jest ochotna, vzhledem k tomu, že tato vyžaduje zájem více obcí směr trati zadaný pro zřízení směrů, ačkoli se tím náklad stavební zvýší o více než 400 tisíc Kč.

Tato komise započala dne 3. července 1902. v Rakovníku a skončila dne 17. července 1902. v Lounech.

Stavba dráhy zadána podniku inž. J. J. Běnský a dráhy v okrese Rakovníckém a Blatensko-Diechovské, podniku inž. J. J. Běnský a dráhy v okrese Louňanském.

Výsledkem posuzování trasy byla koncesionářská trasa Čermákovy okrese Rakovníckém a dle. Val. Štěpána v Lounech, a dle. Val. Štěpána v Lounech. Tato vyhranila se všech stránkách rozhodnutím ze strany dobrovolně sejmě vyjednanou příslušnou posuzování.

Obci Kdejší platno za zabavení pozemky 17. za každého, 58.600. za každého. Role, která byla trati přiznána placena byla 17.600. za každého.

Stavba trati započala v červnu 1903. a skončila v září 1904.

Velikost dráhy byla vypočtena kouse v Koumrově a Rakovníku, bylo delší než dříve, ačkoli denní plat delší než dříve nepřesahoval 28.200 Kč.

Dne 26. září provedena byla první jízda vlakem po nové trati za přítomnosti ministrů Vělna a poradců hospodářství a dne 27. září otevřena již veřejně dopravě.

Obecní předstípy činily v r. 1905. 110 %.
 Číslo domovní v tomto roce nepřibýlo žádně.

Rok 1906.

Zastupitelstvo V obci obecního zastupitelstva konána
 byla 2. dubna 1906.

Zvoleni byli: z I. sboru:

Karel Lavička,

Jos. Meli č. 52.

Frant. Franěk č. 2.

z II. sboru:

Frant. Kauterová

Josef Mareš

Fr. Ing. Fislak

Jos. Kubeš č. 9.

z III. sboru:

Antonín Čížka

Jos. Kuchař č. 145.

Jos. Frelík

Jos. Rybář

náhod ..
 Ad. Frelík
 Fr. Krupa

Při volbě předstípy zvolen starostou K. Lavička, který vřel z důvodu
 zdravotních potřeb nepřijal, a tudíž zvolen starostou Frant. Kauter,

1. radním Karel Krupa,

2. " Jos. Kuchař

3. " Jos. Kubeš č. 9.

Obecní starostou činí 300 Kč (včetně příjmu z příjmu obce), radní mají
 po 20 Kč. — Za obecního důstípy zvolen byl Jos. Kauter, správcí porádky
 obecního Frant. Kauter, police. domovních Jos. Kauter, police. Kauter, police. Kauter.

Práce v obci

Obce podnikla v tomto roce, vypracování obecního lesa na Zboží.

Horního pronajata byla 1/5 1906 listů Jaroslava Jotovi pole
 za 595 Kč.

Pro kotelnu stihla naši obec pruhů točte, vyjeda se stájem
 kuzovním. Následkem toho, zpřístupněn stájem a voden na
 police. Kauter bylo tak odpočívání.

Pro rok 1906 byly přizpůsobeny 100% příděly obce.

<u>Loc.</u>	<u>Year</u>	<u>Loc.</u>	<u>Year</u>
17/1.	Kare Givčova, ujmenička	91. del slava	
27/3.	Ana Čena, ženska	78 . .	
26/4.	Ana Tominova, žena učitelja	24 . .	
22/6.	Ana Medvedova, žena učitelja	18 . .	
26/9.	Govst. Konekova, domaćica s.č.	56 . .	
17/9.	Rad. Kuvšina, mrovinj. pila iz Ljubovčka, črna na oku. - v slavi	23 del	

4/10.	Frankrich Mühl, kranke, u. plati	49 let
10/11.	Jan Bartlman, symintu p. 22.	77 let
3/12.	Marcelin Polaha,	84
1/2	Frant. Bauer, lonk	60 let.

Zdravotní poměry v obci byly jinak dobré.

Věžní úřady: G. f. železná slunce byla oborožena:
Velitel: P. z. stráž. Graf Sejroha.
Ostatní úřady:

Soud před. Jaránek jst P. Ignác Francara.
 kaplanem P. Josef Holaváček.

Č. k. poštovní úřad: Správně poštovním úřadem v Mělníku byl c. k. poštovním
Nadpis Dobý.

Obecním lékařem se sídlem v Mutěovicích byl MUDr. Augustin Jěstka.

Škola. uže do počtu letního byla umístěna obecni škola a knihovna v přízemí staré školy budovy.

Průběh na potrubních s lotem pro frakce 30 ve všech třech bedních pravech
skupl, jedinou bylo se skluží mluví, kolní parby dne 12. list. 1905
řádati s povolení zelimní potůčky při škole

Dne 24. srpna 1906 obdržela Správa zájezdů Písej v oznámení
o č. 187. podlé rady, že o č. 187. se řada opozice ze dne 17. /8. t. p.
č. 31. 513 povídá, aby při zájezdu Písej připevna byla jedna posádka
a 1 místo náhle T. hlásod po. Mladé pole 1906-7.

1910-14 planovon egy két méretű tábla.
Föld. m. jór. Képzőanyag, st. jór. Érték, föld. m. Antonin Breitenberger a Dallas
Biblia.

Občak. 1906. Občak (Lida) umištena byla v místnosti přecevní staré školní budovy, její kolaudace provedena byla 3. října 1906.

Některé Raščenky, obecní knihovna a obecní úřadovna přestěhovány byly do domu p. Troupy v č. 3, to přilepení z mlásků, sice nevhodný (vzhled), ale z nové dřeviny.

Únor 1906 pro popnutí jím. prof. Dr. J. H. Januša započata akce o
exhaustivní nález dělní. Hlavním propagátorem této iniciativy myšlenky
v obci měli být zřejmě obojí lékaři. MUDr. Augustin Josták.

Kromě toho byla půzva zastavena a nepotřebná místa po
obci vyčistěna vyčistěnými křoví a křem. pluce narazeny lipy i
různé topoly a křoviny. Vyčistěná místa chráněna byla malými plotky
a připevnila namala k lopatce, přelomí ale vše.

Výstavka na Lázeň byla uzavřena a název byla lesem.

Z obecních podniků bylo zřízeno:

Z obecních podniků		K 2 331 92
Zakrása: ovocná zahrada	24-	
	55	82-
Louky	K 85-50	
Lej	366-90	
Horní kopa	595-	
Skála	88-	
Zastavky od obecního Bláhy	2-	
Obecní nádraží	72-20	

Návrhy: Josef Hájek, 56 - ním. staveb a stře
Výstav. Obce č. 8. - nov. staveb a stře
č. 10. - nov. staveb.

Přestavba: staveb a obecního staveb. Staveb. Obce č. 10.
Celkový počet staveb. 163.

Úmrtí.	6. 8. 94	Antonín Novotný, staveb -	68 let
	22. 4.	Josef Roubíř, staveb.	79 "
	1. 5.	Anna Korlová, staveb.	68 "
	2. 6.	Janek Čížka, staveb.	79 "
	9. 7.	Kateřina Ryšková, staveb.	67 "
	6. 7.	Josef Čížka, staveb. č. 8.	71 "
	11. 7.	Anna Nováková, staveb. obecního, matka zastavce staveb. p. Františka Nováka	60 let
	23. 9.	Josef Kolečný, staveb.	59 let
	23. 9.	Josef Čížka, staveb.	27 "
	9. 7.	Václav Hájek, staveb., zemřel u svého zraje. Hájek	
	23. 9.	Kateřina Lajicková -	65 let.

Úmrtí. Obce. Rok 1907 bude zřejmě pánem pro obecního produkce
Rakouska, neboť po 11 letech byla přinášena s původu obce, již byl ve
skládě rakouskému pánem z dne 9. ledna 1907 roku jako nález
název na nový pán, jako staveb. pán a staveb.

Přinášel zákon byl přijat na se. (akutelní) a se. v obecního
obecního, přinášel staveb. přinášel obecní a obecní se všemi. Staveb
přinášel obecního pánem se. obecní.

Zákon ten přinášel na staveb. pánem, avšak požadavky staveb
staveb. po staveb. obecní staveb. obecní obecního
přinášel obecního pánem staveb. obecní.

Zákon byl dne 14. března 1907. Přinášel obecní a po 6. 8. 94
staveb. staveb. a staveb. a dne 13. dubna 1907 byl přinášel zákon
č. 101 a 102. staveb.

Zákon ten přinášel přinášel staveb. k tomu zákon se se dne
20. 22. a 23. dubna 1907. Staveb. staveb. a staveb. staveb. v staveb.
staveb. se staveb. a staveb. staveb. staveb.

Přinášel přinášel zákon a přinášel obecní bylo přinášel
v přinášel. č. 237 ze dne 13. října 1907, již byl staveb. obecní
staveb. jako staveb. na staveb.

staveb. staveb.
staveb. staveb.
staveb. staveb.

Přinášel obecní byl přinášel staveb. staveb. a do kraj
staveb. obce staveb.

Obce staveb. staveb. obce staveb. staveb.

V obecní staveb. byl přinášel staveb. staveb. staveb. v
staveb. staveb. staveb. staveb.

Rok 1908.

Obecni zastupitelstvo — bez pomoci —

Činnosti obce.

Provozování lesa na Lhotě pokračovalo podle starého.
Obecní zastupitelstvo bylo z jara zrušeno, na jeho místo přišel M. K.
Obecní zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.
Obecní zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Z minulosti obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Obecni zastupitelstvo bylo zrušeno, na jeho místo přišel M. K.

Z obecních podstatků bylo získáno

Z obecních podstatků		K 2153.86
Z obecních podstatků		
Jahrad:	44-2	544-
Les:	520-	125.10
Les:		586.60
Desky z obecní zahrady		417.90
Nov:		595-
Skála		103.30
Zahrad:		330.30
30 let		20.20
30 let		10.90
Zahrad:		2-
Zahrad:		46-

Novostavby.

Novostavby:	Milena Černého	č. 164.
	Maria Štěpánová	č. 149.

Přístavby.

Přístavby:	M. Černého	č. 165 - dům a pát.
	M. Černého	č. 165 - dům a pát.
	Čelkova	počet čísel 164.

Úmrtí.

14. 1. 1908	Čestmír Štěpán, domk.
14. 1.	Čestmír Štěpán, domk.
3. 1.	Čestmír Štěpán, domk.
14. 1.	Čestmír Štěpán, domk.
23. 1.	Čestmír Štěpán, domk.
23. 1.	Čestmír Štěpán, domk.
3. 1.	Čestmír Štěpán, domk.
24. 1.	Čestmír Štěpán, domk.